

UMOR KRALJA ALEKSANDRA PODŽIGA JEZO

**JUGOSLOVANSKO ČASOPISJE
OČITA MADŽARSKI VLADI, DA JE
POVZROČILA UMOR V MARSEILLES**

Beograjski list je naslovil na madžarskega ministrskega predsednika sedem vprašanj. — Jugoslovani imajo natančne podatke in dokaze, ki jih bodo predložili Ligi narodov. — Z Jugoslavijo vred bosta protestirali tudi Čehoslovaška in Rumunska.

BEOGRAD, Jugoslavija, 18. novembra. — Jeza vsled umora kralja Aleksandra tako zelo narašča v Jugoslaviji, da nekateri krogi mislijo, da se kriza še le pričenja.

Poluradni list "Vreme" je v četrtek objavil celovrstno ostrih vprašanj, ki se naslanjajo na priznanja in izpovedi ujetnikov in so naslovljena na ogrskega ministrskega predsednika Juliusa Goemboesa.

"Vreme" stavlja naslednja vprašanja:

1. Ali je res, da je bila kmetija Janka Puzta na Ogrskem vojaško taborišče, v katerem so se teroristi redno vežbali v streljanju s puškami in metanjem bomb na podobo kralja Aleksandra?

2. Ali ni bila Janka Puzta pravi arzenal, katerega so zalagali ogrski vojaški viri?

3. Ali so ogrski častniki res vežbali Hrvate v terorizmu in taktiki, kar bi jih vsposobilo, da prično vstajo na Hrvaškem? (List imenuje deset ogrskih starih častnikov, ki so poučevali.)

4. Ali je res, da so en polkovnik in trije stotniki (Vreme" navaja njihova imena), posebno vežbali marseillskega morilca in njegove tri pomagače?

5. Ali je ministrski predsednik Goemboes mnenja, da zarotniki v Janki Pusztu, ki so povzročili deset bombnih napadov (list jih našteva) na vlake, v katerih so nedolžni Jugoslovani postali žrtve, zaslužijo pravico političnega zavetišča?

6. Ali ni marseillski morilec dobival ne samo zavetišča, temveč tudi materialno pomoč od ogrskih revizionistov skozi mnogo let?

7. Ali je res, da so bili morilci po žrebu izbrani v Horthyjevi ulici št. 23 v Nagi Kaniszi ter so bili poslani na peklensko misijo pod ogrskim vladnim nadzorstvom?

ZENEVA, Švica, 18. novembra. — Jugoslovanski zunanji minister Bosko Jeftić, ki je na potu v Zenevo, bo v ponedeljek Liginemu tajniku vročil spomenico, v kateri opozarja Ligin svet na umor kralja Aleksandra, kar "vznemirja mednarodni mir".

Spomenica pa je umerjena in sestavljena tako, da Jugoslavija ne zahteva, da o njej Ligin svet takoj razpravlja, temveč, da pride do obravnave na redni seji v januarju.

Jugoslavija bo zavzela stališče, da ima navzlic temu, da preiskava glede umora še ni končana, dovolj dokazov, da je v nevarnosti mednarodni mir. Jugoslavija obeta, da bo Ligi predložila še nadaljne dokaze, ki jih bo dognala preiskava.

Spomenica navaja dokaze, katere je dobila Jugoslavija, da so umor povzročili macedonski in hrvaški teroristi s podporo sosednih držav.

Posebno težka je obdolžba proti Ogrski, katero dolži Jugoslavija, da je teroriste finančno podpirala. Manj pride pri tem v poštev Italija, Ker sedaj skuša Francija skleniti z Italijo ožje prijateljske zveze, je naprosila Jugoslavijo, da zadrži nekatere listine, ki obdolžujejo tudi Italijo.

Skupno z Jugoslavijo boste tudi druge dve članici Male antante, Čehoslovaška in Rumunska, vlo-

"Povzpenjamo se!" — pravi predsednik

JAPONCI SO ZAVRNILI PREDLOG

Japonci so odklonili angleški predlog. — Japonska bo zavrгла washingtonsko pogodbo. — Zveza med Anglijo in Združenimi državami.

London, Anglija, 18. nov. — Japonska je poslala svoj odgovor na angleški predlog in ga je svetovalec japonskega poslaništva Sotomatsu Kato izročil svetovalecu angleškega zunanjega urada Robertu L. Craigie.

V torek bo seja med angleškimi in japonskimi delegati in bo japonskim delegatom dana priložnost, da pojasnijo stališče svoje vlade.

Po mnenju diplomatičnih krogov japonski odgovor ni nič drugega kot poskus poganjanja zavlačevati, dokler japonska vlada ni popolnoma pripravljena odpovedati se washingtonski pogodbi. Do tega koraka se je Japonska že odločila, toda predno ga stori, hoče pojasniti, da druge izbire nima.

Japonska uvaža prizadevanje Anglije, da ustreže Japonski, toda Japonska ne more sprejeti samo enakost načelu. Japonska si noče vezati rok z gentlemansko pogodbo, ki bi nadaljevala z razmerjem 5-5-3 dejansko. Japonska bo vztrajala na tonažni podlagi za vse tri mornariške velesile.

Navzlic japonski zavrnitvi angleških predlogov upa Anglija na končni sporazum med tremi velesilami.

Anglija je proti Japonski popustila v tem, da je pripravljena Japonski priznati enakost v načelu, Japonska pa zahteva dejansko enakost, četudi bi pristala, da za gotovo število let ne bo gradila gotovih bojnih ladij do popolne moči.

Četudi pa je Anglija popustila proti Japonski in ji je pripravljena priznati enakost po načelu, toda Združene države tudi temu nasprotujejo.

Vsled govora gener. Smutsa v ponedeljek je opaziti, da se angleški in ameriški delegati zblizujejo in da bo že pri teh posvetovanjih prišlo do skupne fronte angleške in ameriške mornarice, zlasti, kar se tiče Pacifika, ko bo Japonska oficijelno naznanila, da se odpoveduje washingtonski mornariški pogodbi.

žili pri Ligi narodov pritožbo zaradi umora jugoslovanskega kralja Aleksandra.

Budimpešta, Ogrska, 18. novembra. — Ogrsko časopisje soglasno povdarja pripravljenost Ogrske, da dovoli Ligi narodov, da preiskuje umor jugoslovanskega kralja Aleksandra. Nikakor pa noče pri mednarodnem sodišču nastopiti Ogrska v vlogi obtoženke.

KARDINAL GASPARRI JE UMRL

Pokojnik je bil izvedenec v kanonskem pravu. — Po predavanju se ga je lotila pljučnica.

Rim, Italija, 18. novembra. Nocoj ob desetih je umrl v starosti 82 let tajnik Vatikanske države, Pietro Gasparri, ki je bil tekom svetovne vojne vpliven zagovornik miru.

Gasparri se je bil prejšnji teden prehladil in dobil influenco, ki se je razvila v pljučnico. Ker mu je tudi srce oslabevalo, so zdravniki izgubili vse upanje, da bi mu mogli rešiti življenje.

Ob petih popoldne ga je obhajal nadškof Ottaviani, državni podtajnik.

Kardinal Gasparri je služil trem papežem kot državni tajnik ter je bil eden najboljših znanih kardinalov.

Pokojnik ni imel samo velikih diplomatskih zmožnosti, ampak je bil znan tudi kot izvedenec v kanonskem pravu.

Najbolj značilno pri njem je bilo, da je bil nepopustljiv sovražnik fašizma.

Prejšnjo sredo je imel predavanje na mednarodnem kongresu juristov, ki se je vršil v Rimu. Ko se je vrnil domov, je moral leči.

PODPREDSEDNIK SE JE IZGUBIL

Uvalde, Texas, 18. nov. — Podpredsednik Garner se je na lovu izgubil, je padel z drevesa in je ustrelil enega srnjaka.

Prvič v svojem življenju se je zgodilo, da sem se na lovu izgubil, — je rekel Garner, ko je prišel na svoj dom z razpraskanim kolonom in mnogimi drugimi praskami po rokah in obrazu.

Vsled oblačnega neba ni mogel najti lovskega taborišča, dasi je bil od njega oddaljen komaj 300 korakov. Da si razgleda okolico, je splezal na drevo, toda suha veja se mu je zlomila pod nogami in je padel 10 čevljev globoko. Pri tem si je izvil koleno in se opraskal po rokah in obrazu.

ŠKODA NA FILIPINIH

Manila, Filipini, 17. novembra. — Uničevalni tajfun, ki je divjal po nekaterih Filipinskih otokih, in po sosednjem morju, je zahteval 23 človeških življenj. Večinoma so to bili ribiči na morju.

SCHUSCHNIGG IN MUSSOLINI KONFERIRATA

Nemčija mora obljubiti, da prizna neodvisnost Avstrije. — Konferenca je trajala nad dve uri.

Dunaj, Avstrija, 17. nov. — Kanceler Schuschnigg je v spremstvu zunanjega ministra odpotoval v Rim, kjer bo imel več konferenc z Mussolinijem. Schuschniggov obisk v Rimu ima namen utrditi trozvezje med Italijo, Avstrijo in Ogrsko.

Rim, Italija, 18. novembra. Ministrski predsednik Benito Mussolini in kanceler dr. Kurt Schuschnigg sta imela prvo konferenco v palači Venezia. Razgovor je trajal nad dve uri.

Uradno poročilo o tem ni bilo izdano, toda iz dolgega posvetovanja je mogoče sklepati, da sta oba voditelja skrbno razpravljala o najvažnejših zadevah obeh držav.

Kot zatrjuje "Associated Press", sta Mussolini in kanceler Schuschnigg sklenila, da mora Nemčija na nedvomljivi način potrditi, da bo pustila Avstrijo samo, ali pa da z drugimi evropskimi državami podpiše pogodbo, s katero je zajamčena neodvisnost Avstrije.

Italijansko časopisje povdarja veliko prijaznost med razgovorom, toda opozarja javnost, da naj ne pričakuje od teh posvetovanj kakih senzacionalnih posledic.

Poglavitni namen tega sestanka je pokazati pred svetom, da složno sodelovanje med obeh državama navzlic velikim spremembam v splošnem položaju ni trpelo. Tudi umor kancelarja dr. Dollfusa ni škodil prijateljskim odnosom med Avstrijo in Italijo. Italija hoče pokazati vsem, ki se jih tiče, da vztraja pri svoji zahtevi, da ostane Avstrija neodvisna država.

Rim, Italija, 18. novembra. Ministrski predsednik Benito Mussolini in kanceler Schuschnigg sta sklenila, da mora biti Avstrija švica osrednje Evrope. Nemčija se mora zavzeti, da bo spoštovala in vpoštevala neodvisnost Avstrije. Oba državnika pa se posebno zavzemata za pogodbo, po kateri bi se vse evropske države zavezale, da jamčijo Avstriji neodvisnost.

Pri razgovoru med Mussolinijem in dr. Schuschniggom sta bila navzoča tudi avstrijski zunanji minister Egon Berger-Waldenev in italijanski podtajnik zunanjega ministrstva Fulvio Suvich.

Na konferenci so tudi razpravljali o odnosih med Avstrijo in Jugoslavijo.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

CRADNJE V DOLINI TENNESSEE NAJ BODO DEŽELI ZA UZOR

Na predsednikovem vlaku, 18. novembra. — Predsednik Roosevelt je zaključil svoje tri dni trajajoče potovanje po dolini reke Tennessee. V kratkem govoru je opozoril javnost na ogromne javne gradnje — v prvi vrsti na elektrarne — ki so bile v zadnjem času zgrajene v tem delu dežele.

PARAGVAJCI ZMAGUJEJO

Ballivian, najmočnejša bolivijska trdnjava je padla. — Paragvajci so vjeli 10,000 Bolivijcev.

Buenos Aires, Argentina, 18. novembra. — Trdnjava Ballivian, ki je ključ do bolivijske glavne armade ob reki Pilcomayo, je padla pred spretno paragvajsko strategijo.

Pod uničujočimi paragvajskimi udarci se je bolivijska obramba v južnem delu Gran Chaco pričela lomiti.

Okoli podneva je padlo še šest drugih bolivijskih trdnjav, med njimi močna trdnjava Guachalla. Paragvajci so uničili bolivijsko armado ob reki Pilcomayo ter ujeli 10,000 vojakov.

Ostali Bolivijci so zbežali v divjem neredu čez Pilcomayo v Argentino, ali pa po celi proti severozapadu v glavni stan v Villa Montes.

Ta nenadni uspeh Paragvajcev bo v zgodovini najbrže označen kot najvažnejša poteza paragvajskega generalnega štaba v tej vojni. Ta zmaga je mnogo večjega pomena, kot pa zmaga v decembru lanskega leta, ko so Paragvajci zavzeli trdnjavo Alihuata in so vjeli 10,000 Bolivijcev.

Bolivijske straže so bile celo noč v nervozni negotovosti. Bolivijci so po predaji divizijskega poveljstva v trdnjavi Independencia sicer pričakovali paragvajski napad, toda ni bilo nikakega artilerijskega streljanja, ki ima navado pripraviti pot za infanterijski napad. Noč je bila mirna. Luna je Chaco razsvetljevala komaj toliko, da je bilo mogoče videti nekatere sumljive sence. Toda proti jutru se je izkazalo, da so te sence bile skupine Paragvajcev, ki so ponore obkolili trdnjavo Ballivian.

Prišlo ni do nikakega boja. Bolivijci so bili skoro popolnoma obkoljeni. Odprta jim je bila edina pot ob reki Pilcomayo proti trdnjavi Guachalla in dalje proti trdnjavi Villa Montes.

Bolivijci so se odločili, da se umaknejo, predno jim bo zaprta tudi ta pot. Razstrelili so skladišča municije ter zapustili trdnjavo, ki je zdajla obleganje že od januarja.

Toda umikanje je že bilo odrezano. Paragvajci so vdrl v trdnjavo Guachalla in so jo zavzeli. V nekaj urah so Paragvajci bili v posesti trdnjav Ballivian, Maravilla, Zuiz, Zausal, Carmen, Neuve in Guachalla.

Rekel je, da morajo služiti te gradnje vsem Združenim državam za uzor. Izrazil je tudi prepričanje, da se nahaja dežela sredi razdobja gospodarske obnove.

Povzpenjamo se — je dejal. — Naša dežela je zdrava. V veliko stisko je bila zašla, sedaj se pa dvigamo iz močvirja.

Predsednik je govoril na železniški postaji v Birminghamu, Ala. Dasi ni bil govor vnaprej naznanjen, se je zbrala na postaji silna ljudska množica.

Ko je predsednik nehal govoriti, je stopil k njemu strojevodja Frank L. Cox. Predsednik mu je podal roko, strojevodja je pa rekel: — Glasoval sem za vas kot sem glasoval svoj čas za Theodora Roosevelta. Dvakrat sem vodil vlak, v katerem se je nahajal Theodore Roosevelt. Doma čakajo trije vnuki mojega povratka, katerim bom antančno opisal to najbolj pomembno vožnjo v mojem življenju.

KRALJ KAROL V STRAHU

Bukarešta, Rumunska, 17. novembra. — Kralj Karol in prestolonaslednik princ Michael sta doživela velik strah, ko sta se v odprtem avtomobilu prelajala z otvoritve parlamenta.

Nek romunski častnik v uniformi je stopil na ulici z vrste ljudi ter se je z razprostrtimi rokami približal kraljevemu avtomobilu. Vsakdo je mislil, da je nameraval atentat na kralja.

Ko je kraljeva straža častnika prišla, je mlademu prestolonasledniku izročil pismo.

Na policijski stražnici je častnik rekel, da je zaradi jetike moral pustiti častniško službo ter je prosil za podporo.

LOČITEV DANSKEGA PRINCA

Kdanj, Dansko, 18. nov. — Kralj Kristijan bo najbrže dovolil, da se njegov bratranec princ Erik loči od svoje kanadske žene. Za vzrok ločitve navaja princ Erik, da se s svojo ženo ne more razumeti. Za ločitev zakona kakega princa mora dati kralj dovoljenje.

Paragvajci bili v posesti trdnjav Ballivian, Maravilla, Zuiz, Zausal, Carmen, Neuve in Guachalla.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sostar, President L. Benedik, Trezor

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

For sale lots: Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inosemstvo na celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" tiskava vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dojeli brez podpis in osebnosti se ne priobčujajo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3575

ZASČITA NEZAPOSLENIH

Skrb za vsakdanji kruh je tako stara kakor človeštvo. Nikdar pa še ni bila skrb za vzdržanje bednega življenja tako velika kakor v našem zopletenem kapitalističnem družabnem redu, ki je popolnoma odtujen od narave.

In vsled tega je najbolj upravičena, najlepša in najbolj vzvišena sanja delovnega človeka — pa naj vrši kakoršnokoli delo — da bi bil zaščiten pred nezaposlenostjo, ter da bi mu ne bilo treba trpeti v boleznih pomanjkanja. Skratka, nihče ne sme postati žrtev gospodarske krize in tehničnih izprememb.

Še nikdar ni bila borba za vsakdanji kruh tako težka kakor je danes.

Hramilnice in zavarovalniške družbe že dolgo niso imele toliko posla kot ga imajo v zadnjih petih letih.

Bojazen pred negotovo in temno bodočnostjo sili ljudi, da se marsičemu odpovedo samo da prištedijo par dolarjev, ki pa takoj skopne, ko zadene človeka največja katastrofa, ki ga more danes zadeti — ko izgubi delo in je postavljen na cesto.

Ko je začelo leta 1929 število nezaposlenih od dne do dne naraščati, je uvedla tedanja administracija par odredov, ki so se pa izkazale za povsem nezadostne. Že tedaj se je začel boj proti znanju, toda vlada je napadala znaja nezaposlenosti s papirnatim mečem.

Predsednik je pa možak drugačnega kova.

Amerikemu narodu je obljubil, da bo za več prihodnjih generacij odpravil problem nezaposlenosti. Ako se mu to posreči, bo izpolnjena želja, ki jo že dolgo goje dalečvidni podjetniki in človekoljubni socialni reformatorji.

Zdrav razum mora povedati slehernemu podjetniku, da sta največjega pomena nakupna moč in gospodarska zaščita nezaposlenega.

Pravilno je tudi stališče socialnih reformatorjev, ki od dne do dne opazujejo bedo, v katero so zašle družine nezaposlenih zaradi pomanjkanja denarja.

Upati je, da bo predsednik predložil novemu kongresu dalekosežne načrte za zavarovanje proti nezaposlenosti in da jih bo kongres nemudoma odobril.

Amerika je bila pripravljena na vse mogoče stvari, edinole sčlanja depresija ji je prišla povsem iznenada.

Predsednik upa najti pot iz zagate. Vse njegovo doseganje delo in prizadevanje kaže, da je krenil v pravo smer.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 44.60	Lir 500
\$ 12.25	Din. 500	\$ 88.20	Lir 1000
\$ 24.25	Din. 1000	\$ 176.—	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH:

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 21.—
\$ 25.—	\$ 26.25
\$ 30.—	\$ 31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbine \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

V nedeljo, dne 25. novembra popoldne gotovo ne bo nikogar zadržala nobena zapreka, da ne bi posetil koncerta in igre "Domovine", ki se vrši v Slovenskem Narodnem Domu v Brooklynu.

Koncertni del programa je zelo lep. Prva pesem je "Pastir" za moški zbor, tenor in bariton-solo, potem "Eno samo tiho rožo" za mešani zbor a capella in "Oh lepi modri Donavi" za mešani zbor s spremljevanjem klavirja.

Večina vsakdo pozna to prekrasno melodijo, posebno pesalci jo cenijo, ko se vrtijo v valčkovem tempu, ali pa če je poslušajo koncertno izvajanje. Zlati jo boste slišali peti prvič v slovenskem jeziku in sijajno aranžirano za zborovo prednšanje. Samo ta pesem je vredna vstopnine za to prireditel Domovinske pevce in pevke pri vsaki vaji tako navduši, da bi jo peli kar naprej, kajti ubše se ne more nikdar dovolj naužiti te lepe melodije.

Koncertnemu delu programa sledi veseligr "Veleturist". Ta igra je zelo komična od začetka pa do konca. Nasmejati se boste vsaj toliko, kot ste se pri "Charleyevi tetki", če ne bolj. Vloge so v rokah najboljših moči.

Dejanje igre se vrši v Trstu in pod Triglavom. Kdor je bral zanimivo povest "Kako je Trebušnik hodil na Triglav", se bo dvojno zabaval pri tej igri, ki je pristno slovenska.

Društvo "Domovina" se trudi na vse načine, da pripravi duševni užitek svojim rojakom. Vi rojaki pa to vpoštevajte in pridite v nedeljo, 25. novembra v Slovenski Dom.

Začetek ob pol štirih popoldne. Nihče naj ne ostane doma. Po igri je prosta zabava.

Poročevalec.

Barberton, Ohio.

Tukaj je preminil v visoki starosti v 76 letu rojak Andrej Opeka, oče v naselbini dobro znane Mrs. Balant, soproge rojaka John Balanta, ki je bil svoječasno zastopnik Glas Na-

PRIZOR IZ ŠVICARSKIH ALP

kjer je že zapadel visok sneg ter je smučanje na dnevnem redu. V ozadju vidite pobočje gore Adelboden.

BLAZNIKOVE Pratique

za leto 1935

IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

V kratkem bo gotov
Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za l. 1935

Cena 50c

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Enajst let je minulo izza proslave otvoritve Slovenskega Naroda. Doma v Lorainu.

Vsi ne moremo vedeti vsega. Nekateri ve ta, drugi zopet drugo. Tako je v splošnem, pa najsiho pri narodih ali pri posamezniku. Mi Slovenci, kot del celote ali skupine, ne smemo zaostajati, temveč glejmo, da uporabimo svoje zmožnosti, kar nam jih je narava dala, da s tem pomagamo skupno stvariti bodočnost. To napravimo predvsem s tem, da uvažamo našo mladino v vse, kar je koristnega. Zgodovina je najboljši učitelj. Poglejmo 20 in 30 let nazaj naše velike dohodne organizacije. Ako se ne bi bili naši starejši brigali za to, mar mislite, da bi sploh za nas vedeli, kaj in kdo smo. Ne!

Poglejmo narodne domove in cerkve. Najbolj odlične osbe v Ameriki vedo za nas in nas poznajo. Zakaj? Zato, ker so se naši pionirji brigali za narodno delo. Ali naj mi njihova pota opustimo? Nikakor ne! Danes imamo stokrat boljše prilike kot so jih imeli oni, ko ni bilo tlakovanih cest in ne toliko avtomobilov, ne elektrike in lepih dvoran kot jih danes imamo. Vidite, čas in dobra volja je vse prinesla, velika in koristna dela.

Enajst let je minulo, odkar je bila otvoritev in proslava Slovenskega Narodnega Doma. Več jih je vpraševalo, kdaj bomo zopet imeli kaj takega.

Dne 26. novembra ob 7. uri zvečer priredimo zabavo. — Vstopnina je prosta. — Servirale se bodo ribe (pike perch), vse brezplačno za vse navzoče.

Zato ste povabljeni vsi delničarji in delničarke in ostalo občinstvo od tu in znanji gosti. Delničarke in delničarji, vas se pa prosim, da seboj prinese vsak enega petelina ali kokoš, ker se bo vršil bazar. Lahko pa dobite še nagrado, ker najlepši petelin in kokoš dobita nagrado. Tudi boste lahko plesali v spodnjih prostorih ves večer. Za prigrizek bo skrbel gospodinjinski klub S. N. Doma.

Nasvidenje dne 26. t. m.! To bo v ponedeljek zvečer!

Louis Balant, blagajnik S. N. D.

Chicago, Ill.

Tukaj pri nas na severni strani ni nič posebnega. Zadržite smo zopet imeli volitev za nove obljube. Eni so glasovali tako, drugi drugače. Če si hotel, si lahko prodal glas za prosto pivo. Radoveden sem, koliko bodo kandidati svoje obljube izpolnili.

Včasih priredimo kakšno zabavo, da se nekoliko razvedrimo. Društvo "Gorenjec" priredi dne 24. novembra zabavo v Fleiner dvorani. Kdor bo srecen, bo lahko gosko dobil. Zabava bo izvrstna. V prijetni družbi bomo že vsaj za nekaj časa pozabili vsakdanje krize in težave.

Glasu Naroda želim obilo naročnikov za leto 1935!

Frank Sustaršič.

PAIN-EXPELLER

Zoper nevralgične bolečine zahtevajte svetovnoslavni ANCHOR PAIN-EXPELLER Pain-Expeller vedno prežene bolečino

KILLS PAIN

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vsled naše dolgoletne skušnjave Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, **RE-ENTRY PERMIT**, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zaočaljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

REJENCA STA POGNALA V SMRT

Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je vršila zanimiva razprava, ki je razkrila mukepolno življenje in tragično smrt 10-letnega rejencea.

Na zatožni klopi sta sedela zakonca Franc in Jožefa Svenšek, viničarja na Majskem vrhu. Obtožnica jim očita, da sta z brezvestnim ravnanjem in pretepanjem povzročila prostovoljno smrt svojega 10-letnega Stefana Jurgea.

Deček je bil sin drugoobtoženkinine sestre, ki pa je brez stalnega bivališča. Za to je došla občina obtožena Svenškova za rednika ubogege dečka. Ta je bil pri osumljenih od novega leta 1932 do svoje nesrečne smrti letos 19. maja. Ko je prišel deček k Svenškovi, mu je bilo 8 let in obiskoval je ljudsko šolo pri Sv. Vidu. V prostem času pa je opravljal doma različna gospodarska dela. Toda njegovo življenje je bilo bridko. Rednik sta ga zaničevala in ga nismiljeno pretepla. Večkrat je revček privoedoval svojim součencem, kako ga reditelja pretepa in da se ne upa domov. Kazal jim je tudi modre lise po vsem telesu in velike buške na glavi. Svenšek je dečka za vsako malenkost pretepal s kolom, njegova žena, dečkova lastna teta, pa ga je obdelovala z metlo. Ko se je ubogi fant vračal s svojimi součenci iz šole ob Dravinji domov, jim je dejal, da mu ni več živeti zaradi ordega ravnanja obtožencev in da bo skočil v vodo. Se predno so se tovariši zavdali, je rejence Stefan skočil v reko in se oddaljil od brega. Še malo in valovi so ga zakrili. Čez več dni je sosed pogledal dečka mrtvega iz Dravinje.

Sodnik je obsodil brezvestna zakonca, ki sta tirala svojega varovanca v tako nesrečno smrt, vsakega na 6 mesecev strogega zapora.

FRANCIJA NE BO PLAČALA

Pariz, Francija, 17. novembra. — Francija bo 15. decembra že petič izostala s svojim odplačilom vojnega dolga Zdržavam. Združene države bodo obvestile Francijo na plačilo zadnjega dolga, toda francoska vlada bo odgovorila, da ne more plačati.

OGLASITA naj se Jurij Novosel in Joseph Švalj, doma iz Velike Doline, Spodnje Jesenice in ki sta bila svoječasno v Brooklynu. Išče ju moja žena, rojena P. o. z. a. iz Koritna, jaz sem pa Komarov iz Laz. Moj naslov je: Stefan Krejačič, Box 3, McIntyre, Pa.

ADVERTISE IN GLAS NARODA

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vsled naše dolgoletne skušnjave Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, **RE-ENTRY PERMIT**, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zaočaljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

TRIJE NARODI, PA VSAK PO SVOJE...

To, kar bom sedaj povedal, sicer ni resnična zgodba, toda do resnice ji ne manjka dosti.

Jugoslovanskim finančnikom je nekoč zmanjkalo denarja. Vseposvso so ga zaman iskali ter se slednjič obrnili na Anglijo.

Angleži jim niso hoteli kar na lepem odbiti prošnje ampak so jim po nasvetu nekega diplomata, ki je izborno poznal razmere v naših krajih, takole odgovorili:

— Dobro, damo vam tistih deset milijonov, če že ni drugače, toda pod pogojem, da nam pošljete sem v London: 1. Slovence, ki ni še nikdar okusil opojne pijače; 2. dvajset let staro Hrvatice, ki ne ve, kaj je ljubezen, in 3. Srba, ki ni še nikdar zaklel, oziroma rekel: "Boga mu..." in tako dalje.

Čudni pogoji, težki pogoji.

Jugoslovanski finančniki so si kar lase pulili, toda v sili vrag se kakšno muho pozoblje, in so šli na delo.

Najprej so skušali dobiti Slovence, čigar ustnice se niso še nikdar dotaknile, niti piva, niti vina, niti žganja.

Dolgo, dolgo so ga iskali, slednjič so ga pa vendar našli. (Rad bi vedel, kje).

S tem je bilo zahtevi št. 1 ugodeno.

Ko so hodili komisariji po Hrvatskem in iskali pogoj št. 2, so se jim lepe in mlade Hrvatice poredno smejale. Dvajsetletno dekle, ki bi ne vedelo ničesar o ljubezni — no, ta bi bila pa lepa.

Toda šlo je za deset milijonov posojila, in treba je bilo najti. Po hudih naporih so jo res našli in jo poslali v London.

Tretji pogoj je bil najtežji. Kot veste, so nakaterim balkanskim narodom čudni izrazi takorekoč prirojeni. Toda človek, ki jih izgovarja, nič slabega ne misli. Prešli so mu pač v meso in kri ter jih ima nehoti in nevede na jeziku.

In so hodili komisariji od Beograda do Niša, od vzhodne do zapadne meje in iskali, pa niso našli št. 3.

Minili so tedni in meseci. Toda nič in nič.

Londonska gospoda je silila: — No, ali bo kaj? S pogojem št. 1 in št. 2, smo zadovoljni, kaj je pa s pogojem št. 3?

In so si v zadovoljstvu mehroke, češ, ne bo nam treba dati milijonov.

— Saj si na vse načine prizadevamo — so odgovarjali oni iz Beograda. — Moramo ga najti človeka, ki ni še nikdar rekel: "Boga ti..." in tako dalje.

Osem mesecev in devet in dvajset dni so ga iskali, slednjič jih reši iz zadrege baba Zdenka rekoč:

— Kaj si belite glave! Starega Petra Ivanoviča pošljite, ki je že od rojstva mutast in gluha.

Ko je napočila zora začnjenega dne v devetem mesecu, so pa skoro istočasno zabneli telegrafi v Londonu in v Beogradu. Brneli so, da so se kar iskre kresale.

Beogradska brzojavka se je glasila:

— Našli smo pogoj št. 3. Čika Ivanovič je že na poti v London.

Besedilo londonske brzojavke je bilo pa naslednje:

— Prepozno! Hrvatice je postala mati krepkega sinčka. Njegov oče, Slovenec, se je od veselja napil.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JOHN LOBROOCK:

KDO BI VERJEL?

Bil je mlad fant, po imenu — recimo — George Mill. Bil je fant tega imena, in to sta revnega farmerja na divjem zapadu. Bil je torej tak fant, a roke mu nikakor niso bile vajene težkega kmetijskega dela, zato je kar kmalu zapustil svoj dom in se znašel v mestu; tu se mu je takoj odprla pot sijajnih uspehov, sijajnih nam pravim, in to z zaporom.

Avto enega izmed zgornjih tisoč, g. Witneya, ni nikoli vozil s predpisano brzino. Drvel je kratko in malo. Vprašate se: pa kaj ima to opraviti z našim ubogim Georgom? Takoj. Torej, avto, je imel na vesti veliko mrtvih med ljudmi in živalmi, in sodišče — kar je komaj verjetno za ameriško sodišče — se je odločilo, da pokliče g. Witneya na odgovornost, to je, da presedi določen rok za zamorenimi okni. A ker je moral g. Witney spremeniti svojo setrico Rutho v primorje, je bil ves srečen ko je naletel na Georgea Milla, ki ga je bil voljan nadomestiti pri odsedanju kazni za odškodnino 5 dolarjev na dan. Obsojen je bil zaradi prehitre vožnje in žaljenja sodišča na tri deset dni zavora.

In zgodilo se je, da se je Mill začudil. Misli je, da bo njegova ječa taka, kakor so vse druge: vlažna, temna, nesveta. A kako prijetno je bil iznenaden! Namesto take ječe je našel razkošno hišo z vsemi udobnostmi. Bila je to ječa za veliko finančno gospodo.

Jetniki, ki so tu presajali svoje mile kazni zaradi majhnih in velikih prestopkov, so sprejeli Georgea z vsemi častmi, ki se spodobijo slavnemu imenu Witneya. Njemu na čast so priredili razkošno pojedino.

Izkazovali so mu izredne časti, in kakor so njegovega izvirnika imenovali "kralja dolarja", tako so tudi njega tu krstili za "kralja velikaškega zavora". In obnašal se je v resnici že čisto tako kakor pravi Witney! V domišljiji je sklepal najneverjetnejše kupčije, glasno pa izjavil svoje nezaupanje do londonske borze, pariško pa enostavno zdrblil v prah in pepel. Vsi so bili z njim enega mnenja.

V zaporu je bil tudi mister

Ford, to je mister Ford Roquette. Ta se je pečal z globokoumnimi raziskovanji, in tako prišel do načina za izdelovanje likerja. In takoj je predlagal Georgeu Millu, da stopi na čelo novega velepodjetja, ki bo izkoriščalo njegov izum.

Ubogi George je bil v silni stiski. Bal se je prevzeti to stvar, ker bi ga utegnil pravi Witney zaradi tega ponovno poslati v luknjo.

"Ne morem pa ne morem," je zato dejal gospodu Fordu, "kajti ves svoj denar sem vložil v neko drugo podjetje."

"All right, mister Witney, denarja ne potrebujemo. Nam je samo do vašega imena. Tu bomo našli dovolj gospodov, ki bodo zbrali potrebni kapital."

In dejansko je M. Ford Roquette na vsem lepem zbral en milijon dolarjev, kar za začetek ni bilo malo.

George pa je začel čutiti vso strašno težo svojega novega položaja in ves sam iz sebe je začel vpiti:

"Gospod Ford, saj nisem Witney! Jaz nisem Witney!"

In zdaj bi nastal prav skandal, ampak vidite, v bajkah ne sme nikoli biti skandalov, in tako se je ta stvar srečno razvzljala. V tem, ko je George vpil: "Nisem Witney! Nisem Witney!" je stopil v jetniški salon paznik v rokavicah in kar se da vljudno spregovoril:

"Miss Ruth Witney želi videti svojega brata."

Na drugi strani mreže (ta mreža je bila jako lahka) je stala elegantna in dražetna miss Ruth in z razprtimi rokami pričakovala "svojega brata".

"No, ali me ne boš poljubil, dragi bratec?" je vprašala z rahlo otožnim glasom. (Miss Ruth je bila videla Georgea ondan, ko se je pogajal z njenim bratom. Na prvi mah ji je bil všeč, a vrhu tega mu je bila iskreno hvaležna, da ji je omogočil potovanje k morju. Ker si je smela marsikaj dovoliti, mu je hotela izraziti svojo hvaležnost s poljubom.)

A ko je prišel iz zavora, je bil v veliki zadregi. Pravi Witney ga je hotel potlačiti v ječo, ker je v sporazumu z Rutho podpisal pogodbo s tistim velepodjetjem, toda George je imel tudi topot nenavadno sre-

čo. Ruth je jokala pred svojim bratom kakor treba, in ker je gospod Witney nenavadno blagega srca — kdo bi tega ne verjel! — je sprico solza svoje setre popustil.

In tako je odobril Georgeov podpis in Georgeu ni bilo treba v ječo.

Velika je moč dekliskih solza.

Po vsej priliki bi moral tu končati. A, če vam odkrijem največjo srečo Georgea Milla, mi boste komaj verjeli.

Kajne, da nikakor niste mislili, da je postal George v tem kratkem času mož lepe Ruth in družabnik gospoda Witneya? Da, da, ljudje navadno ne verjamejo, da bi bila sreča na svetu.

ZAGONETNA SMRT

20. oktobra zjutraj so našli med vasjo Tržišče in Zgornja Sečova, občina Rogaska Slatina, mrtvega 89-letnega zasebnika Franca Cvetka. Stavek je ležal na trebuhu, obraz je bil pa zarit v blato. Na glavi je imel majhno rano, očitno zadano s topim orodjem.

Orožniki iz Rogaske Slatine so takoj odšli na kraj zločina in obvestili sodno komisijo, ki je prišla iz Rogatec in odredila obdukcijo trupla. Pri obdukciji so ugotovili, da je do bil Cvetko lažji udarec po glavi, zaradi pretresa možganov se je onesvestil in padel tako nesrečno na obraz, da se je v blatu zadušil.

Orožniki iz Rogaske Slatine

"GLAS NARODA"
zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

in vse bližnje okolice so na delu, da pojasnijo zagonetno zločin, vendar se jim to še ni posrečilo.

Kakor pripovedujejo ljudje, je imel pokojni Cvetko pri sebi večjo množino denarja in je bil tudi namenjen izterjevati denar. Nekaj denarja so sicer dobili pri njem, koliko je pa imel, seveda ne ve nihče. Po vseh znakih sodeč gre za roparski umor, mogoče je pa tudi, da ga je nekdo ubil iz osvete.

MUZIKALNA RIBA

Obiskovalec otoka Cejlona doživi lahko nenavadno presenečenje, če se da v mirnih nočeh s čolnom peljati na določene kraje obale. Iz morja bo zaslišal tihe zvoke, ki sličejo zvokom harfe in spet melodičnim zvokom, ki se oglašajo, če držiš z vlažnim prstom po robu vinskega kozarca. Sam svojim ušesom ne boš verjel, ko bo vprašal, od kod ta godba, in ti bodo odgovorili, da jo proizvaja neka vrsta rib.

Rib, ki proizvajajo glasove najrazličnejše vrste, pa prav za prav ni malo. V tropskih vodovih živi na pr. riba, ki spušča v trenutkih nevarnosti prave krike. Druga riba poje svojim mladičem z melodično mešanico grgranja in kvakanja pravo uspavanko. Tretja riba se oglašuje z monotonim bobnanjem po cele ure, a četrta, ki jo mornarji imenujejo "riba top", je s svojim strelom podobnim glasovi prestrašila že marsikakšnega brodarja. V Čileju muzicira neka riba s štirimi večno enakimi notami. Vsi ti glasovi seveda ne prihajajo iz grla, ki ga ribe nimajo, temveč iz mehurja, ki se izmenoma napne in razširi, s čimer nastanejo na še ne popolnoma pojasnjen način vsi ti zvoki.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, saj naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

231

V trenutku, ko je stopil v predsobo grofovega kabineta, je Picard baš živo govoril z vrtarjem o ameriški vojni.

Odkar je bil njegov mladi gospod odpotoval z generalom Lafayettom, je sanjal Picard ne prestano o bitkah in krvavih spopadih.

Sluga iz mornariškega ministrstva mu je moral povedati vse, kar je vedel iz čitanja starih poročil, shranjenih v ministertvu, o krvavih bitkah med Francozi in Angleži na obalah Hudsonovega zaliva, kjer so Picardovi rojaki s pomočjo prijateljskih indijanskih čet porazili porazili vse čete bojevnikov, kar jih je poslal angleški kralj George II., da bi se borile proti Francozom za severo-ameriške kolonije.

Picard se je razvzel pri čitanju poročil o junaških činih Francozov, ki so premagovali najtežje ovire in potrpežljivo prenašali največje muke, samo da so se mogli spoprijeti s sovražnikom. Picardov patriotski čut je plamtel tako močno, da je stari sluga opetovano prebilo pripovedovanje z vzklikom:

— In tudi mi se prebijemo skozi pragozdove, če so še tam. Tudi mi bomo premagovali vse ovire in ovenčamo se s slavo na bregovih velikih jezer ali na prelazih visokih gora.

Drhteč od bojnega ognja je Picard baš doprinašal dokaz vojeva vojna znanja, pridobljenega nedavno po slugi policijskega ravnatelja v strah in grozo vrlega moža, ki ni imel o vojaških zadevah niti pojma in zato tudi ni razumel Picardovega zanimanja za medsebojno pobijanje.

Ko je doktor Hebert vstopil v predsobo, se je Picard priklonil in ta čas, ko je hitel vrtar k policijskemu ravnatelju, je vitezov sluga spoštljivo pristopil k zdravniku, rekoč:

— Gospod doktor, morda ste prišli vprašati, ali smo že prejeli vesti o vašem dragem gospodu vitezu de Vaudreyu?

— Nikakor ne! — ga je prebil zdravnik; — saj vem, da so čete generala Lafayettea komaj prispale v Ameriko. Poleg tega me pa tarejo težke skrbi nekoga drugega, za slepo Luizo.

Tisti hip je odprl sluga vrata in vedel zdravnika v kabinet policijskega ravnatelja.

Vse priprave so bile končane in doktor Hebert je pred odhodom povedal, da pride operirati Luizo naslednjega dne.

Večer je minil v znamenju splošne tesnobe. Grof de Linieres je zgodaj odšel, Diana je ostala zatopljena v svoje misli, dekleta sta pa sedeli v kotu salona.

Henrika je bila povabljen, da bi prebila noč pred velikim dogodkom v grofovi palači.

Prvič odkar ju je bila usoda tako kruto ločila po prihodu v Pariz, sta se pripravljali siroti spati skupaj na isti postelji, kakor sta spali nekoč pri materi Gerardovi.

Bili sta srečni, da sta mogli zvečer dolgo kramljati, kakor sta bili vajeni, ko sta bili še deklici.

In tistega dne se je zdel večer obema zelo dolg; globoko sta si oddahnili, ko jima je grofica dovolila, da lahko gresta v svoji sobici.

— Zastopali me boste nočoj pri Luizi, — je dejala grofica obrnjena k Henriki, ki je že hotela odvesti slepo sestro v njeno sobico.

Diana je objela dekleti in ju spremila do praga.

Tudi ona je komaj čakala, da ostane sama, da bi s lahko vsa in brez prič zastopila v težke misli, ki so ji rojile po glavi, odkar je vedela, da pade odločitev že naslednjega dne.

V sobici, ki jo je bila grofica razkošno opremila, kot da bi slepa sirota lahko videla vse razkošje dobrega okusa, je Henrika objela Luizo in vzklila:

— O, draga Luiza, glej, zdaj sva zopet združeni, kakor sva bili nekoč v najini sobici v Evreuxu.

— Srečna sem, Henrika, zelo srečna, zagotavljam te!... Zdi se mi, da nisva bili še nikoli ločeni in da sva šele včeraj prispeli iz Pariza.

Vsa srečna je objela Henriko in nadaljevala:

— Kadar čutim, da si pri meni, mislim, da sva še vedno v otroških letih. Pomniš, kako sva vsak večer dolgo sedeli na postelji in kramljali o vsem, kar je nama prišlo na misel. Ti si podnevi namestu mene videla in mi pripovedovala, kaj si videla, jaz sem pa v takih trenutkih pozabljala, da sem slepa.

— A jutri, dragica, ne boš več slepa, čez ne-

kaj dni boš videla vse, kar je nakopičenega v Parizu.

Nežno je stisnila Luizi roko in nadaljevala: — O, lahko si misliš, kako hrepeniš po trenutku, ko se ti odpro oči.

— O, da! — je odgovorila Luiza. — Videti vse te lepote, ki o njih govoriš, to mora biti zares večja radost, še stokrat dražja sreča...

In pod silnim vtisom spomina na Petra je nadaljevala z drhtečim glasom:

— Videti pred seboj in zreti končno na tiste, ki neprestano misliš nanje, pa ne poznaš njihovega obraza!... Prepričati se, da je v njihovih potezah res izražena blagorodnost, dobrot, prijaznost in ljubezen, spoznati končno, da se človek ni varal, da je ta obraz res tak, kakor sem o njem sanjala...

— To govoriš o grofici, — jo je prebila Henrika.

— O... o grofici... Da, da, — je odgovorila Luiza, — o grofici... o kom neki bi mogla govoriti?

— Zaupaj mi njeno tajno, dušica, saj se ljubiva.

— Kakor takrat, ko sva bili ubogi zapuščeni siroti.

— Siroti! — je odgovorila Henrika; mar ni sva več?

— Jaz nisem več sirota, — je dejala Luiza, nisem več zapuščena, odkar se je zavzela zame dobra grofica. Nisem več sirota, odkar se čutim obdano z njeno nežno ljubeznijo; bila bi zelo nevhvaležna, če bi ji ne vračala ljubezni za ljubezen.

— Res je, ti imaš mater!

— In mar ne veš, setrica, da smatra grofica viteza za svojega sina? Torej bo imela tudi ti dobro mater, ko bosta z vitezom združena.

— Tudi to je res, — je pritrdila Henrika, — Po tolikem trpljenju in po tako težkih izkušnjah se je naju nebo usmilo.

In dekleti sta umolknila, zaverovani v prelepe sanje o srečni bodočnosti.

A vendar nista mogli zaspati; vsaka si je v duhu šepetala svoje ime — Luiza Petrovo, Henrika pa Rogerjevo.

Tudi Diana je bedela, oK je že celo uro molila v svoji sobi za srečen izid operacije, se ni mogla premagati, da bi ne šla pogledat v sobico, kjer sta počivali siroti.

Po prstih je prišla do vrat in prisluhnila.

Ker je bilo vse tiho, je rahlo odprla vrata in se priplazila po prstih do vzglavlja njunih postelj.

Obstala je in prisluhovala nekaj časa dilanju spečih deklet.

In njeno materinsko srce je začelo močneje utripati pri misli, da bo njena hči, ta, nekoč toli objokovana Luiza, čez nekaj dni odpri svoje velike oči, da se zagleda na njo... da se ji nasmehne.

Ta misel jo je tako prevzela, da se ni mogla več obvladati. Sklonila se je in nežno poljubila svojega otroka na čelo.

Potem se je pa spomnila, kako globoko ljubi Luiza Henriko, ki je dolga leta nadomestovala slepi sirota mater, njo samo. Pa se je znova sklonila in poljubila še Henriko na čelo. Potem je pa vsa razburjena tiho odšla.

Ko so se vrata za njo zaprla, je Luiza zasepetala svoji prijateljici:

— Zdaj vidiš, da nisva več siroti!

(Dalje prihodnjik.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Slika je bila vzeta iz letala ter nam nudi pogled na južni del mesta, New Yorka. Na desni lahko opazite Empire State Building, najvišje poslopje na svetu.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

24

Vrona položi denar na nakovalu, pograbi sekuro in lopato ter brez pozdrava odide skozi vrata.

— Tako! Tako! — zavpije Žorž z glasom, ki mu je komaj hotel iz grla. — Za to pa si bom sedaj takoj kupil žganje. Ravno nalašč! — Jezno pograbi denar in ga vtakne v žep. — Zejen sem že, kot bi bilo znotraj vse v ognju.

Jezzen zgrabi zajemalko, zajame vodo iz škafa in pogasi žerjavico. Nato si umije obraz in roke. Pri tem pa je pozabil na svojo ženo; iz omare vzame svojo C-trobento in gre na vrt za mizo. Tukaj sedi in željno gleda na stezo, ki je vodila po pobočju drsečega hriba. Naenkrat pa nastavi trobento na usta. Toda, ali so mu prsti vsled večernega hladu odmrznili, ali pa ni bil pri pravem razpoloženju. — nekočlikrat je moral pritisniti na usta, predno je dobil čist in lep glas. Nato pa zaigra narodno pesem o ljubezni.

Ne da bi Žorž doigraval pesem do konca, odloži trobento in jo pusti nihati med nogami.

— Meni se zdi, da sem v dekleta zaljubljen! — Še nikdar v svojem življenju ni tako neumno zategnil svojega obraza, kot sedaj, ko se je v njem zbudilo to spoznanje. — Sakra! Sedaj pa sem posteno prismuknjen! — Počasi vstane, se popraska za ušesi in globoko vzdihne: — Prav nič dobrega ne bo iz tega! — Loti se ga izkušnja, da bi se sam sebi smejal. — Žorž! Žorž! — in z glasom pekovne mame: — Norec si!

Počasi gre v hišo, si skuha večerjo in sedeč na ognjišču, je jajčjo jed iz ponve. Ko se je pri vodnjaku napil vode, zapre kovačnico in hišna vrata, si zažge pipo in sede v temni sobi na klop pri peči. Pri vsakem dimu, ki ga je pihnil iz ust, mu je lezla kaka skrb po hrbtu. Toda človeku, ki se je podnevi utrudil pri delu, se zde skrbi manjše, čim težji so udje. Ko mu pipa ugasne, trudni Žorž vstane in si poišče ležišče. Komaj pa se stegne, — že spanec čez njegove oči.

6.

Bela slana blesti na vseh travnikih, gorskega pobočja, ko zgodaj jutraj stopi Mišel skozi hišna vrata s trudnimi, prečutimi potezami. Pri pogledu na majhne, blesteče ledene šipe, ki so kot steklene oči gledale iz strjene mlake, potolažen vzdihne. — Matej! — zakliče in potrka na okno.

Naglo priteče Matej iz veže.

— Ali se je kaj zgodilo?

— Ne! Ponoči je pomrznilo! Tukaj pogledj!

Matej se skloni, s prstom predre ledeno skorjo ter tiplje, da se prepriča, kako trda so tla.

— Posebno globoko ni. Samo zgoraj je malo pomrznilo. — Takoj pa opazi, kako se zategne očetu obraz, zato naglo pripomi: — Toda tla so trša kot večerj. Da, oče, vsak večer bo bolj mrzlo. Mislim, da bo kmalu pritisnil pravi mraz.

— Mogoče imaš prav, fant! — Mišel priklama, nato pa dvigne oči proti nebu. — Moje molitev je vendar-le razumel!

— Pri vsem upanju pa se ga loti nova skrb. — Kadar pa bo po božji volji zmrznila zemlja in bo podzemna voda hotela teči navzgor, ali še more vedno skozi prst, če je trda kot kamen? — Saj si vendar slisal, ko je komisija rekla: podzemna voda mora zopet kvišku, da bo zopet vse dobro?

— Nikar si ne delaj skrbi, oče! Ako zmrzne zemlja, bo tudi voda zmrznila in od skal tam gori tudi ne bo pritekla več voda.

— Daj ljubi Bog! — S težko sapo si gladi Simmerauer z rokami lase. V veži se oglasita oba otroka in Vrona pride skozi vrata s sekuro v rokah. Njen obraz ni imel one sveže barve kot drugače, neka senca je ležala okoli njenih oči. Pa vendar smeje priklama očetu in pokaže na zamrznjene mlake. — Dobro, oče, dobro izgleda! — Gre k hlodu, da bi pričela delati.

Simmerauer si ogleduje hčer; nekaj mu na njej ni všeč. Toda njega stiska nekaj drugega in to se mu je zdelo važnejše. — Pojdiva, — pravi Mateju, — si bova malo ogledala, ako se ponoči ni kaj premaknilo. — Pred svojim sinom koraka na vrt. Na vogalu hiše prijazno pogladi z roko zid in vzdihne. Pazno pogleda po zidu navzgor, nato pa po tleh. Nič se ni izpremenilo. Nikjer nobene razpoke ali usode v zemlji. S hlodi obdana meja, ki so jo prejšnji večer dokončali, je izpolnila svojo dolžnost in je vso zemljo okoli hiše zdržala. Samo še ob robu velike usode je treba plot ojačiti in ga gostejše preplesti. Prejšnji večer, ko je Vrona nesla sekuro in lopato v kovačnico, sta šla Mišel in Matej v gozd ter sta nasekala z drevja potrebne vitre za plot. Celi kup, ki sta ga prinesla domov, je ležal na dvorišču, in Vrona obsekuje male vejice z vej.

Ko sta bila Matej in oče na vrtu, opazi Mišel čez ramo, kot v veliki skrbi, če bi mogoče mati Katrica ali Vrona šli za njima. Nato pa pravi tiho:

— Matej; ali ponoči nisi ničesar slisal?

— Ne nocoj. Bil sem truden kot pes in sem spal. — Zakaj pa?

— Ponoči mi ni bilo prav nič všeč. Od strahu nisem celo noč spal. Kaj ko bi se kaj pripetilo? Pa ne mislim. Ne! Toda vso noč je mogel biti kdo, ki bi zbudil mater in pograbil otroke. In celo noč je vedno ropotalo v zidovju. Moralo je biti kaj v temeljih. Vedno se je malo vstavilo, toda takoj se je zopet pričelo. Šele, ko se je pričelo, daniti, je prenehalo.

— Pojdi, pojdi, oče, — pravi Matej mirno; — samo strah te je tako zapeljal. Zid je trden. Mislim, da so miši škrbljale pod deskami.

— Miši! — V obrazu stareca se je borila skrb z željo, da bo verjel. — Miši! Da, da! Tudi to sem si že prigovarjal, toda —

— Pogledj, saj je vendarle že prenehalo, ko se je zdanilo. Nikar si ne delaj skrbi! Je že tako! Bile so miši!

— Da, da! Je že mogoče. Miši! Prav nič dobro znamenje ni bilo. Vedno pravimo: predno se hiša podere, zbeže miši. Da, Matej! To bi še bila sreča: ko bi bile miši še vedno na varnem. Potem ne more še biti tako slabo za našo hišo!

— Bog obvaruj! Dobro stoji, oče! Dajmo, pričnimo zopet z delom!

Ko se zopet vrne na dvorišče, Matej, ki je stal za očtom, skrivaj in skrbno gleda temelj zidovja.

Vrona že ima kup oznaženih viter poleg sebe.

— Pridna, Vrona! — pravi Mišel in dekletu pogleda v

STRAJKARJI V PATERSON, N. J.

Dasi je bil štrajk v tekstilni industriji oficijelno končan, so v velikem tekstilnem središču, Paterson, N. J., še vedno na dnevnem redu prizori, kot ga vidite na sliki. Štrajkarji korakajo pred tovarno, da preprečijo stavkokazni dostop.

obraz. — Kaj pa je s teboj? Tako blede se mi zdiš. Ali sinoči nisi mogla spati?

— I, seveda! — Lahna rdečica se razlije čez Vronina lica. — Trdno sem spala.

— Ali pa ti je delo pretežko?

— Meni! Tako hitro še ne! — Še hitreje vihti sekuro, kot bi hotela očetu dokazati, da v njenih rokah ni niti sledu kake utrujenosti.

Matej, ki je slisal ta razgovor, se obrne v stran in se nasmeje.

Mati Katrica se prikaže na hišnem pragu in mimo nje stečeta oba otroka na prosto. Navzlic revni obleki, ki sta jo nosila, sta bila snažna. Deček je imel mokre lase s krtačo lepo počesane in dekletu je za prst debela kita trdo visela s tilnika. V rokah držita vsak kos kruha, ki je že do polovice izginil v majhnih ustih. Deček se skloni k tlu, da bi odlomil ledeno skorjo in je kot sladkorček položil na kruh, se dekletce obesi na platnene hlače starega očeta. — Oče, nocoj se mi je nekaj sanjalo! — Otrok zapleče svoje majhne zobe v kruh. Mišel se skloni k nji.

— Kaj pa, Jerica? Povej mi.

— Bil je praznik in lepo godbo smo slisali.

— Kje pa je bila godba? Tam doli v gostilni, kaj ne?

Jerica zmaže z glavo.

— Ne! — pravi in pogoltne. — Godbe nisem videla. Vedno sem morala gledati navzgor, ker je bila v zraku.

— Kaj takega! — se čudi Mišel. — Ti, Jerica, menda si slisala anjele peti.

Dekletce resno zategne obraz in pomisli.

— Ne! Peli niso. Pihali so na trobente. Ali znajo angeli tudi pihati na trobente?

Pri vходу vtiheje udarci sekire in Vrona čez ramo pogleda proti dekletu.

— I, seveda! — zatrjuje Simmerauer. — Na vsa godala znajo pihati. In brenkati na harfo in cifre. Toda povej mi, kako je bilo naprej.

— Tako lepo je bilo, oče! Tako-o-o-o lepo! In zvonilo je v cerkev in Ksandi je smel obleči nove hlače, jaz pa moje rdečo kikirjo. In opoldne so bili kadečji se rezanci, se mi je sanjalo. Kaj ne, oče, kako lepe sanje pridejo?

— Da, moj srček! Samo bodi pridna! Je že mogoče, da v nedeljo kaj pride, — smeje včepne Simmerauer dekletce v okroglo brado, — kadečji se rezanci, da! Ti pa, Ksandi, pridi sem! Sedaj pa bosta skupaj lepo šla v Purčlerjev gozd.

— V gozd? Ne! — prestriže deček očetovo besedo ter se z debelimi prsti, iz katerih je izginil kruh, nekočlikrat obriše ob hlače. — V gozd tam gori ne maram več.

— Zakaj pa ne?

— Ker renči.

— Kaj? Renči? Gozd? — vpraša Mišel, katerega je pri otrokovih besedah obšla temna skrb.

— Da! Včeraj je pričel. Čisto glasno je kričal. — Ti! Tedaj pa me je bilo strah!

— Beži, beži, ti neumnež! — Starec skoro odpove glas. — Gozd vendar ne more kričati.

— I, pa! Velik gobec je odprl v tleh. In kričal je. V ta gozd nočem več, ne, nikdar!

Mišel ni mogel reči nobene besede. Ta molk je pri Jerici zbujač sum, kajti potrdi: — Da, oče! Tako je napravil! — Odpre usta, kolikor jih je mogla. Nato se zasmije. — Pa se nisem prav nič bala. Samo Ksandi! Veš, boji se, ker je še tako majhen. — Seveda Ksandi je bil celih deset mesecev mlajši od nje. — Mislila sem, da je gozd lačen, ker je svoja usta tako široko odprl.

Simmerauer položi roke okoli obeh glavice ter se spogleda z materjo Katrico, ki mu tiho reče:

— Saj sem ti vedno rekla, da gozd ni več varen. Nikar ne pusti tedaj otrok v gozd.

— Ne! Tudi koraka več v gozd!

— Oče, — pravi deček. — Ali ne smeja pasti kozice tam gori na travniku? Tako lepo sije tam sonce.

— Da, srček, da! Pojdi, Katrica in izpusti koze iz hleva. Moram na delo!

Z glasnim krikom stečeta oba otroka pred materjo in izizgineta v hlevskih vratih. Vrskaje se zopet prikažeta, vsak z eno kozo na vrvi in ju peljeta veselo čez travnik — kmalu vlečeta oba koze za seboj, nato pa koze zopet vlečeta svoja pastirja čez razpoke v tleh, da oba premetavata kozolce in se veselo smejeta.

Mehka solnčna svetloba prihaja po pobočju gore, tali slano z ovele trave ter se ledena skorja počasi razleže.

(Dalje prihodnjč.)

NOBLOVA NAGRADA ZA MEDICINO

Noblova nagrada za medicino je pripadla letos trem čisto krvnim Americanom — dr. Georgen Hoydu Whipple, dr. Georgen Richardsu Minotu in dr. Williamu Parry Murphyju.

Dr. Whipple je bil rojen 28. avgusta 1878 v Ashlandu v New Hampshire, promoviran je bil na John Hopkins univerzi v Baltimore leta 1905 in tu je deloval nekaj let kot asistent. Nekaj let je bil prospektor v Panami in na svoji univerzi. Pozneje je deloval sedem let kot profesor raziskovalce na kalifornijski univerzi v Berkeleyu je bil poklican za dekana profesorja patološke fiziologije na univerzo v Rochesteru, kjer se zdaj deluje. Mož je izrazit raziskovalec.

Dr. Minot je bil rojen 2. decembra 185 v Bostonu, za doktorja medicine je bil promoviran na Harvard univerzi v Cambridgeu, deloval je kot zdravnik v mnogih bolnicah, končno je bil pa poklican za profesorja interne medicine na univerzi, kjer je študiral in kjer je zdaj ravnatelj Thorndikovega raziskovalnega zavoda. On je tipičen klinik.

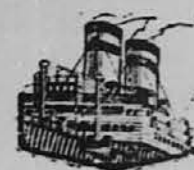
Dr. Murphy je bil rojen 6. februarja 1892 v Stoughtonu v Wisconsinu, promoviral je tudi na Harvard univerzi leta

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTCOVANJE

21. novembra: Washington v Havre

Albert Ballin v Hamburg

23. novembra: Majestic v Cherbourg

Conte di Savoia v Genova

24. novembra: Paris v Havre

29. novembra: St. Louis, M. B. v Hamburg

30. novembra: Olympic v C

Evropa v Bremen

1. decembra: Lafayette v Havre

Rex v Genova

4. decembra: Manhattan v Havre

7. decembra: Saturnia v Trst

Hamburg v Hamburg

Berengaria v Cherbourg

8. decembra: Champlain v Havre

11. decembra: Gen. Von Steuben v Hamburg

12. decembra: New York v Hamburg

14. decembra: Majestic v Cherbourg

Washington v Havre

Conte di Savoia v Genova

15. decembra: Paris v Havre

Bremen v Bremen

19. decembra: Albert Ballin v Hamburg

21. decembra: Olympic v Cherbourg

26. decembra: Deutschland v Hamburg

29. decembra: Ile de France v Havre

Advertise in
"Glas Naroda"

V JUGOSLAVIJO

\$125
IN VEC
TRETJI
RAZRED

POSEBNO ZNIŽANE CENE
ZATJA IN NA ZAJ
DO BREMENA ali HAMBURGA za OMEJENO
BIVANJE V EVROPI

BREMEN - EUROPA

NAHITREJA POT V STARO DOMOVINO

DEUTSCHLAND - NEW YORK

HAMBURG - ALBERT BALLIN

SLAVNI HAPAG EKSPRESNI PARNIKI

Če ne morete sami iti v domovino, naj vas vasi evropski sorodniki obiščejo v Ameriki, ker je cena tako nizka.

Vprašajte vašega agenta

HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

37 Broadway : : : New York

1922, dve leti po doktoratu je postal docent, zdaj je pa profesor patologije notranjih bolezni.

Trije ameriški učenjaki različnih starosti strok so bili skupno odlikovani, ker so skupno odkrili, kako se da lečiti slabokrbnost.

Naročite se na "GLAS NARODA"
največji slovenski dnevnik v
Združenih državah

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30

Ljubljanske in mariborske oblasti 30

Pohorje, Kozjak 30

CANADA

..... 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40

MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Missisipi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

K N J I G A R N A
"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.